

لهجه زرتشتیان ایران

در دو شماره اخیر مجله بشوتن بحث بسیار مهم و جالبی در باره «لهجه زرتشتیان مقیم ایران» رفته است که برای اهل فن یعنی کسانی که در زبانهای ایرانی کاری کنند اهمیت خاص دارد. این زبان بالهجه ده زرتشتیان آنرا بخطا زبان دری میگویند و قطعاً یکی از لهجه‌های زبان بهلوي مرکز ایرانست بزبان بزد وزبان نایین بیش از زبانهای دیگر شباهت دارد و بیدا است ده در همین نواحی فراهم شده و این خود می‌رساند که زرتشتیان ایران هم از زمان قدیم در این ناحیه بوده اند و از آنجا بسوی جنوب یا شمال رفته اند و بدین گونه مطالعه درین زبان نه تنها از نظر لغت و زبان شناسی اهمیت دارد بلکه از نظر تاریخ نیز جالب توجه است.

نفوذ تمدن اروپایی و بازشدن پایی شهر نشینان در آبادیهای دور دست و فراهم شدن دیستانها و دیرستانها درین نواحی و رفتن چوانان بخدمت نظام و خلیفه و رفت و آمد شان با شهرها خطری برای این گونه زبانهایست و بیم می‌رود که روزی از میان بود چنانکه در زمان ما روز بروز از شماره کسانی که بدین زبانهای محای و لهجه‌ها سخن می‌رانند کم می‌شود و اگر ما فوراً وسیله تحقیق و ضبط آنها و قواعد صرف و نحوی این زبانها را فراهم نیاوریم یکباره از میان خواهد رفت و زیان جبران نابذیری بدانشمندان و زبان شناسان خواهد رسید. اینست که اقدام آقای کیصر و کشاورز و انتشار این دو مقاله در مجله بشوتن که امیدوارم دنباله داشته باشد و بحث خود را کامل یکنند کار بسیار پسندیده‌ای بود و فواید گونا گون در بر داشت.

در جهان امروز و با وسائل امروزیں بنوشن این مقالات نباید بسند کرد و بلکه باید صفحه‌های گراموفون و نوارهای رادیو از سخنان کسانی که این گونه زبانها را هنوز خوب و درست بیان می‌کنند برگرد و برای آیندگان با کمال دقتو دلسوی نگاه داشت تا اگر روزی خدای ناکرده این زبان از میان برود مردم از شنیدن آن معروم نباشند و این کار اهمیت خاصی دارد و از فرایض دستگاه نرهنگ ماست.

خاور شناسان اروپایی از نخستین روزهایی که با بران راه پیدا کرده اند در ضمن مطالعات گونان در زبانهای مختلف ایرانی درین زبان زرتشتیان ایران هم تحقیقات کرده و تا جایی که من آگاهی دارم از سال ۱۸۷۳ ریتک خاور شناس انگلیسی نخستین مقاله را درین زمینه نوشته تاکنون یازده مقاله مختلف بقلم او و بسته و هو توم شیدار و کلمان

او ار و ادوارد براؤن و کری ولوریمر و ولادیمیر ایوانو در مجلات مختلف اروپا انتشار یافته است و برای اینکه اهمیت این موضوع کاملاً روشن شود و آقای کبخسر و کشاورز در دنبال کردن این بحث دلیر تر شوند فهرست آن مقالات را درین جای آورم:

- 1) Rehatsek – Deri phrases and dialogues, India Antiquary 2, 1833, pp. 331–335.
- 2) Ferdinand Justi – Über die Mundart von Yezd, ZDMG., 35, pp. 327–414.
- 3) Houtum-Schindler – Die Parsen in Persien, ihre Sprache und einige ihrer Crebrauche, ZDMG, 36, 1882, pp. 54–88.
- 4) Clément Huart – Notes sur le prétendu déri des Parsis de Yezd, J. A. 8e série XI, 2, 1888, pp. 295–302.
- 5) Edward G. Browne – A specimen of the Gabri dialect of Persia, JRAS, 1897, pp. 103–110.
- 6) Query – Le dialecte Persan de Nâyîn, Mémoire de la Société de Linguistique de Paris, 9, 1896, pp. 110–124.
- 7) D. L. R. Lorime – Notes on the gabri dialect of Modern Persia, JRAS, 1916, pp. 423 sqq.
- 8) D. L. R. Lorimer – Is there A gabri dialect of Modern Persia, JRAS, 1928, pp. 287 –sqq.
- 9) W. Ivanow – Late Prof. E. G. Brown's specimens of the Gabri Dialect, JRAS, 1932, pp. 403–405.
- 10) W. Ivanow – Petermans – Justi Gabri Uebersetzungen, Islamica, Leipzig 1932, pp. 573–580.
- 11) W. Ivanow – The Gabri Dialect spoken by the Zoroastrians of Persia, Rivista degli studi Orientali, Roma Vol. XVI 1935 pp. 31–97, Vol. XVII, 1937, pp. 1–39; Vol. XVIII, 1939, pp. 1–58.